

שבת קדש פרשת וישב' ה- תשפ"ה

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

ערב שבת קדש פרשת וישב', יט' - כ' כסלו, ה-תשפ"ה, (2024 \ דצמבר \ 21 -> 20 למנינים) בס"ד

שיעורי הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

קוראים יקרים - מוגש בזה מוקלד ל- "שבת קדש פרשת וישב'", מאת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א. השיעור הוקלד משמיעה- ולכן הניסוח הוא כשל אדם המדבר אל השומע ועל-כן יש להתייחס אליו כאילו נשמעים הדברים מפי כבוד הרב

ממש בעת קריאת העלון !!! נושא השיעור: "הפוח להתגבר על ישמעאל ועשו".

השיעור נמסר בשנת- ה- תשפ"ד לפקודת עולם (שנת 2023 לבנינים)

תודות לאדם היקר, החפץ בעילום שמו, על הטרחה בתמלול והקלדת השיעורים של הרב לתועלת, לטובת ולזיכוי הרבים, יהי רצון ש- ה' יראה בטוב מעשה ידיו ויברכהו שיזכה להמשיך ולזכות את הרבים להלן רשימת חלק משיעורי הרב הקבועים במהלך השבוע:

- כפר סבא:** בשעה 10:30 במדרשת אורות הכפר, רחוב ויצמן, גברים ונשים.
- יום שלישי:**
- ראשון לציון:** בשעה 19:15, בית כנסת שי עולמות, רחוב אנילביץ - גברים בלבד.
- ראשון לציון:** בשעה 20:45 - בית כנסת כתר ארם צובה, רחוב ארם צובה - גברים בלבד.
- גבעת שמואל:** בשעה 22:10 שדרות הנשיא 57 - גברים ונשים.
- יום רביעי:**
- רמת גן:** בשעה 9:30 - בית כנסת דובב עוז, רחוב הביילויים - גברים ונשים. אלעד: בשעה 19:45 - בית כנסת דעת שרגא, רחוב אבן גבירול.
- לגברים בלבד.**
- יום חמישי:**
- בני ברק:** בשעה 11:30 - רחוב דב גרונו, בית כנסת בית אליהו. לגברים בלבד.
- רמת גן:** בשעה 17:15 - הר"ה פינת נגבה, בית כנסת יד הגיבורים - גברים ונשים.
- בני ברק:** בשעה 20:45 - השיעור המרכזי, בית כנסת הגדול, רחוב ר' עקיבא 54 - גברים ונשים. בני ברק: בשעה 23:00 - בית כנסת קהל חסידים כיכר אחימאיר - קריית הרצוג - 23:00 - גברים בלבד

זמני כניסת ויציאת שבת פרשת וישב' ה-תשפ"ה (2024 למנינים)

מבוסס על פי לוח- "פאר הלוח" הזמנים לפי שעון חורף !!!

כניסת השבת	יציאת השבת	יציאת שבת (זמן רבנו תם)
16:04	17:20	17:47
16:21	17:21	17:42
16:11	17:19	17:42
16:25	17:23	17:47

ירושלים - תל-אביב - חיפה - באר-שבע

גליון זה מוקדש:

לרפואת כל חולי וכל פצועי עמו ישראל (גם אלה הרוצים להישאר בעילום שם), להחזרת כל השבויים, החטופים והנעדרים לביתם בריאים ושלמים. להצלחת כל עם ישראל, חיילי ישראל שוטרים כוחות הביטחון וההצלה העושים מלאכתם ימים ולילות להצלת והצלחת עם ישראל.

בע"ה נעשה, נצליח וננצח - אמן !!!

לעילוי נשמת- כל הנרצחים, ההרוגים והנופלים בפיגועים בכלל ובמלחמת שמחת תורה ה-תשפ"ד ("חרבות ברזל") בפרט, ברחבי הארץ ובעולם, אזרחים, שוטרים/חיילים/אנשי כוחות הביטחון וההצלה- הי"ד.

יהי זכרם ברוך !!!
תנצב"ה

בשיעור זה:

- מה הקשר בין האות ו', בה מתחילים רוב הפסוקים בפרשה לבין מלך המשיח?
- למה שמונה פסוקים בפרשה **לא** מתחילים באות ו'?
- ומה בעניין הקשר בין עשיו לחותנו ישמעאל- איך זה מתבטא בגלות ואיך זה קשור לביאתו של מלך המשיח?
- וכל זאת איך מתקשר לימי החנוכה הבאים עלינו לטובה !!!

זאת ועוד בשיעור שלפננו. ©

הרב ברוך רוזנבלום שליט"א בחידושים נפלאים לפרשת- "וישב"!

השיעור מוקדש לרפואת אשתו של הרב, הרבנית מרת ברוריה בת מלכה ה' קצקצקרה קהויא כקצרה וקצקרה לא לפתח פלל !!! בתוך שאר חולי ישראל. (את) אוקצקרה פקקקרה !!!

השיעור מתחיל בעמוד 3. העלון טעון גניזה. שבת של שלום ושקט ובטחון לפולנו! רחמי ק.

1

* ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

שבת קדש פרשת וישב' ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פרשת וישב' - נושא: "הפוח להתגבר על ישמעאל ועשו" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם)}.
השיעור נכתב, הודפס והוקדש

השיעור נכתב, הודפס והוקדש

לרפואת

- הרבנית ברוריה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א).
- הגאון הרב (שלמה) יוסף ניסן שליט"א בן נג'יה.
- לרפואת והצלחת: רבי רפאל בובי בן נג'יה.
- חיים גד ארמא בן נחמה רבקה ורדה.
- מרת אסנת עליזה בת ג'רמן.
- יהודית בת מרסל.
- רפאל (איטה) בן תמרה.
- אברהם (חדד) בן רוזה.
- יששכר תעזי בן מרים.
- לרפואת יעקב בן מרגריטה.
- לרפואת שיר לוי בת קרן שנפגעה בגלישה באתר החרמון.
- אָדל מעול בת רונית.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי.
- אליהו (כהן) בן מרים.
- גונן בן ברכה.
- לרפואת הרה"ג יו"ר ב"צ "יורה דעה" הרב שלמה יוסף (מחמד) בן חממה יונה.
- לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת אסתר (פרס'ק) בת רחל.
- לרפואת הילדה מעין אודיה בת אסתר שחר.
- לרפואת ברטה (ברטינ) בת רחל.
- לרפואת מריון מונה אסתר בת הלן.
- לרפואת איירין רחל בת הלן.
- לרפואת והצלחת ולבריות איתנה של כל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם - להינצל מכל המגפות ומכל המחלות ומכל הפציעות והתאונות ומגיעות.
- לרפואת כל הפצועים, חיילים ואזרחים, מהמהומות ומהפיגועים מלחמות ישראל ופעולות האיבה.
- לרפואה שלימה ולכלל הישועות - אמן !!!**

להאזנת

- ר' משה בן שוקת חיה ובני ביתו - ימלא ה' כל משאלות לבם לטובה !
- הילה ענת בת ציפורה
- תומר כהן בן גילה
- לשמירה ולהצלחת בני משפחת קמליאן - ובמיוחד רעיית היקרה - פזית זלדה מרשיה בת מריון מונה אסתר ורוני אהרן בן פרחא אליזה - לרפואה שלימה - לבריות איתנה, לפרנסה טובה ומצלחת בריוח ולא בצימצום - יהי רצון שנזכה להמשך ולזכות ולהפיץ - בלי נדר ובע"ה - דברי תורה של כבוד הרב ברוך רוזנבלום - לעוד הרבה הרבה שנים, אמן. לרפואת והצלחת ילדנו - לגדילתם בבריות איתנה וברווחה ופרנסה טובה - שזיכו לתורה ולמצוות ולזיווג הגון משורש נשמתם - ושזיכו לזרע קודש של קיימה - לעבודת ה' יתברך ולאריכות חיים אמן - ואלה שמותם:
- קארין אליזה בת פזית זלדה מרשיה
- נו"ה רחל בת פזית זלדה מרשיה
- נתנאל בן פזית זלדה מרשיה

לעילוי הנשמות

לעילוי נשמות הורגי ע"ה

אבני, מורי ועטרת ראשי, היקר - יעקב (קמליאן) בן רחל ויצחק ז"ל
לעילוי נשמת אמי היקרה מרת פרחא אליזה בת חביבה ז"ל

- ר' יצחק אהרן רוזנבלום בן ישראל זב"ל - אביו של כבוד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (שיבדל לחיים טובים וארוכים אמן).
- לעילוי נשמת דודתי היקרה אשר היתה כאמא לי ולילדי - פנינה קמליאן בת רחל ויצחק. נפטרה ביום שבת קדש פרשת וישב' - ח"י בטבת ה-תשפ"ד ונטמנה למחרת ביום אחד בשבת, י"ט בטבת ה-תשפ"ד.
- לע"נ ע"ד חיים (שמש) ז"ל בן חוה ע"ה (ונחום שיבדלחט"א) - נפטר ביום שבת קדש פרשת בא' י' בשבט ה-תשפ"ד ונטמן ביום אחד בשבת י"א בשבט ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרה"ח ר' ישראל יוסף גרוזמן ע"ה בן הגה"ח ר' מאיר צבי גרוזמן ע"ה נפ' ונטמן ביום שישי ז' אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר י"ד אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ בנו - אביחי (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כ"ב אדר ב' ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת הרב דוד כדורי זצ"ל - ראש ישיבת המקובלים 'חלת יצחק') נטמנה ביום כ' אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרב יהודה (דובי) בן אסתר זצ"ל - הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית עולמו ביום שלישי, ג' תמוז (ביום הילולת הרבי מליבואוויטש) ונטמן בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה-תשפ"ד.
- לע"נ לינדא (שלום הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אחד בשבת, ט"ו בתמוז ה-תשפ"ד.
- לע"נ הגב' אורנית שרון ע"ה בת הדסה חיה שתבדלחט"א - נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב - ה-תשפ"ד.
- לע"נ הגב' המנוחה רוזה בת עליזה זצ"ל - נפטרה ביום שלישי כ"ה חשוון ונטמנה ביום רביעי כ"ז חשוון ה-תשפ"ה.
- לע"נ שלוח תב"ד שנרצח באכזריות באמירויות הר"ר צבי הכהן קוגן הי"ד, שנרצח באמירויות ביום שישי כא' מר חשוון ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כ"ה במר חשוון (אור ליום שלישי) ה-תשפ"ה.

ת. נ. צ. ב. ה.

גליון זה מוקדש:

לרפואת הרבנית ברוריה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א)

לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זהרין

לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה

לרפואת והצלחת הנער מושי בן גיטי - שימצא וישבו לביתו בע"ה בריא ושלם

לרפואת כבוד מורנו ורבונו - הרב הגאון המקובל - רבי דוד (בצרי) בן ויקטוריה - רפואה שלימה אמן!

וגם לרפואת כל הפצועים בתוך כלל חולי עמו ישראל.

לע"נ זוללה, ארז'ה ורצ'ה מלחמות שמונת תורה (וזרבות ברזל) מלחמת תקומה) ה-תשפ"ד/פ"ה - (2023/2024 למניינם) זיילים, אורזים, אנשי כוחות הביטחון וההצלה

ז' יקום רבם !!! יז' אכרם ברוך !!!

תנצב"ה

אל תפספסו את עלוננו הנוסף:

- במאמר ה'זאת לעלון פרשת וישב' - (בעמוד 2) שכותרתו: "שְׁטוֹנוֹ שֶׁל עֶשׂו" - מאמר לשבת פרשת 'תולדות', מאת: הרב גור גלון, מובא מאתר 'ישיבת הר ברכה'.**
- בעמוד 3 - מאת הרב משה בובי שליט"א, דבר תורה לפרשת וישב' - שכותרתו: 'מדה פנגד מדה לא בטלה'.**
- בעמוד 4 - המדור "רפואה והלכה" מאת הרב אברהם רוניקוב שליט"א, רב המרכז הרפואי סוראסקי (איכילוב), לשבת פרשת וישב' - שכותרתו: "הדבר הנוסף - לא תשנא".**
- בעמודים 5 ו-6 (למעלה) - בפנינת ההלכה מאת הרב משה בובי שליט"א - המשך בסימן תרעא - סדר הדלקת נר חנוכה ומקום הנחתו, וכן גם סימן סימן תרעב - זמן הדלקת נר חנוכה - מתוך הילקוט יוסף - מאת רבנו מרן הרה"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.**
- בעמוד 6 למטה - הסבר בעל התניא לפסוק וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ פְּנֵנוּ.**
- בעמוד 7 - ממתק לשבת פרשת וישב' - מאת הרב נחמיה וילהלם, שליח חפ"ד בעיר בנג'קוק, תאילנד שכותרתו: "הצלחת יוסף: הזפרת שם ה'".**
- בעמוד 8 למעלה - מדור האור של הפרשה - ע"פ אור החיים הקדוש, לשבת קדש פרשת וישב' - שכותרתו: 'שְׁלוּחֵי מְצוּה אֵינָם נְזֻקִים'.**
- עמוד 8 למטה - תדרי "הגל השקט" המופעלים בעת חרום בשבת קודש.**
- עמוד 9 - הטור של רבי יהונתן אמדי שליט"א - רב בית הפנסת "יוסף חיים", אור יהודה - דבר תורה לפרשת וישב' והנושא הפעם: 'הלומד תורה יותר (גדול) מהמוסר נפשו למיתה'.**
- בעמוד 10 - לרגל חג הגאולה של האדמו"ר הזקן: יט' - כ' פסלו - ראש-השנה לחסידות - תיק החקירה נחשף אחרי מאתיים שנה.**
- בעמוד 11 - סדר הדלקת נר חנפה.**
- בעמוד 12 - הספור לשבת פרשת וישב' - 'תקון נשמה' - מאת: עודד מזרחי - מובא מאתר 'ברסלב ישראל'.**

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לקבלת העלון בדוא"ל או בואצפ- (בלי נדר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעת.נט גליונות פרשת השבוע. יקבעקור לא לפתח פלל !!! ה' בעצרתנו יהוא ידבר את ארץנו פתחבר !!!

פְּרֻשֶׁת "וַיֵּשֶׁב" - נושא: "הַכּוֹחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעְאֵל וְעֵשָׂו" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ד (שנת 2023 למניינם)}.

פְּרֻשֶׁת "וַיֵּשֶׁב" - נושא: "הַכּוֹחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעְאֵל וְעֵשָׂו"

הרב ברוך רוזנבלום שליט"א בשיעור שמסר בשנת ה-תשפ"ד

הפסוקים פ' לך לך, שיש שייכות ליצחק ביוסף בסוף ק"פ ח"י אותיות יצחק יע"ש, ולכך הפרעון היה בזמן בית שני וגם שלטה ק"פ שנים כמנין שנותיו של יצחק אע"ה.

כשבאתי להכין את הפרשה, חיפשתי בפרשה את הסיפרה שמונה כנגד שמונת ימי החנוכה; אמנם לא מצאתי את הסיפרה שמונה בנגלה, אבל מצאתי אותה בנסתר;

כותב הרוקח - בפרשה יב"ק [112] פסוקים. כל הפסוקים בפרשה מתחילים באות ו' מלבד ח' פסוקים, כנגד המילה שניתנה לח' ימים. כל הפרשה כולה ווי"ו - וי היה במכירת יוסף, וי היה במיתת אשת יהודה, וי היה בפטירת ער, וי היה בפטירת אונן, וי היה באשת פוטיפר, וי היה בבית הסוהר, וי היה לסריסי פרעה. **חוץ מאותם ח' פסוקים שאמורים למעלה, שזכתה אסנת בת פוטיפרע להזדווג לגואלם.** וכיוצא בדבר תמצא במגילת רות, שכל הפסוקים מתחילים גם כן באות ו' **חוץ מ- ח' פסוקים. שבספר רות נזדווגה רות לבועז ויצאה ממנה מלכות.** אם אלה הדברים, הייתי רוצה להיכנס לנק' נוספת שלא מובאת ברוקח. אבל כן כתובה במפרשים אחרים:

אומרת התורה בסוף פרשת הקללות: {ויקרא כו, מב} **וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר.** **כותב רש"י** - **וזכרתי את בריתי יעקב.** בחמשה מקומות נכתב מלא⁶, ואלהיו חסר בחמשה מקומות⁷, יעקב נטל אות משמו של אליהו ערבון שיבא ויבשר גאלת בניו.

שואלים המפרשים - ולמה לקחת חמש פעמים ערבון? ועוד, למה דוקא יעקב אבינו ולא אברהם או יצחק? ועוד, למה דוקא את האות ו'?

יש שרצו לומר, היות והאות ו' לא משנה, כלומר אם תכתוב יעקוב עם ו' או בלי ו', אתה תקרא את זה אותו דבר. **אומר המהר"ל** {גור אריה, בחקותי} - **יעקב נטל את משמו.** פירש הרא"ם כי הטעם ה' מקומות דהוי כאילו נשבע בחמשה חומשי תורה שיבא ויגאל אותם. ואין זה טעם דכיון דנטל אות משמו של אליה לערבון, למה היה צריך שבועה ואם שבועה למה ערבון. אבל י"ל כי הנותן ערבון נותן לו כף יד כדכתיב {משלי ו, א} **כִּי יִמָּנֵן אִם עֲרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תִּקְרָעֶנָּה לְךָ כִּפְיָךְ לֶךְ הַתְּרַפֵּס לֶךְ וְהַתֵּר פֶּס וְיֵשׁ חֲמֵשָׁה אֲצַבְעוֹת בְּכַף הַיָּד לִכְךָ נָטַל בְּחֲמֵשָׁה מְקוֹמוֹת הַוַּי"ו שֶׁל אֱלֹהִים כְּאִלּוּ נָטַל כְּפֹה שְׁהוּא חֲמֵשָׁה אֲצַבְעוֹת הֵם אֲצַל יַעֲקֹב וְהֵאֲצַבֵּעַ דּוּמָה לוֹוִי לִכְךָ הַוַּי"ו מִן אֱלֹהִים חָסֵר וְהֵיךְ נִתּוּנָה לַיעֲקֹב, וּבְמִסְכַּת אֱהֻלֹת מוֹנֵה שְׁלֹשִׁים אַבְרָם בְּפִיסַת יָד שֶׁל אָדָם וְחֲמֵשָׁה וְאוֹוִי"ן הֵם שְׁלֹשִׁים שֶׁלְקַח יַעֲקֹב פִּיסַת יָדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים לְעֲרֻבוֹת שִׁבּוּא וְיִגְאֵל אֶת בְּנָיו, וְטַעַם הַמְדַרְשׁ הַזֶּה רִמּוֹ לֶךְ כִּי אֱלֹהִים לֹא נִבְרָא רַק שִׁיגְאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וְלִדְבַר זֶה עוֹמֵד, וּמְכִיּוֹן שְׁהוּא עוֹמֵד לִזֶּה וְלֹא הִיָּה זֶה עֵדִיךְ לִפְיֶכֶךְ נָטַל אֹת מְאוֹתוֹת שְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהִים לְעֲרֻבוֹן אֲצַל יַעֲקֹב, כְּלוּמַר אֱלֹהִים אֵין שְׁמוֹ**

פרשת השבוע שנקרא בע"ה בשבת זו, פרשת **וַיֵּשֶׁב**. עוסקת הפרשה בחטא מכירת יוסף. פרשת וישב היא המקדימה את חג החנוכה, ולכן צריך למצוא את הקשר בין הפרשה ובין החנוכה, וכדי להבין את הדברים, הייתי רוצה לעמוד על נקודה אחת;

ידועים דברי המשך חכמה, שבתפילות יום הכיפורים אנו מאזכרים בכל חמשת התפילות את הנוסח **"כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל"**, שמדבר בחטא מכירת יוסף ובחטא העגל¹;

כותב המשך חכמה {יום הכיפורים - עבודת היום} - [בתפילת יום הכיפורים אנו אומרים:] **"כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור"**. הנה בכל התפילה לא נזכר שבטי ישורון, הלא דבר הוא! ... והנה אמרו במדרש משלי: ר' אבין אומר, בכל דור עדיין חטא של מכירת יוסף קיים, עיי"ש. ונמצא דהכפרה על האומה בכללה לפני ולפנים, עדיין שם רושם החטא ממכירת יוסף. ולכן לשון של שעיר המשתלח משקל שתי סלעים, רמז למה שאמרו בשבת דף י: לעולם אל ישנה אדם בן בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת וכו'. ולכן יתכן כי הכפרה היתה לפני ולפנים בבית הכפורת וההיכל, מקום של בנימין, משום שלא לא היה בהחטא של מכירת יוסף. ולכן לא היה בעזרה חלקו של יהודה ... נמצא שאמרו: {פוקד עוון אבות על בנים} ... כשאזכרים מעשה אבותיהם בידיהם. **וכשישאל חוטאים בדברים שבין אדם למקום, או פוקד עליהם חטא העגל. ואם ישראל חוטאים בדברים שבין אדם לחבירו, אז פוקד עליהם חטא מכירת יוסף.** ... וזה שאמר: **"כי אתה סלחן לישראל"** - היינו חוטאים שבין אדם למקום. **"ומחלן לשבטי ישורון"** - על חטאים שבין אדם לחבירו, ששורש שלהם הוא מחטא מכירת יוסף שחטאו שבטי ישורון.

בא המגלה עמוקות {אופן רי"ב} ומדבר על גלות יון - 'מלך יון' בגימ' 'יוסף', וכן 'אנטיוכוס'... לכן כתבו על קרן השור² {ביר פי ב'} שרומז בשביל יוסף בא להם הצרה בימי יון.

עוד, כותב המגלה עמוקות {פרשת מקץ} - {מא, א} **וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים** ס"ית ק"פ - כמנין גלות יון 180 שנה³ כשנשלם ק"פ שנים, אז עומד על היאור יוסף שהוא 'אור זרוע לצדיק'...

בא הבן יהוידע⁴ ומסביר למה ארכה גלות יון דוקא 180 שנה - ק"פ שנה עד שלא חרב הבית פשטה מלכות אדום על ישראל, פירוש יון שלטו ק"פ [180] שנה בזמן בית שני ומפורש הדבר בגמרא דע"ז דף ח' יע"ש. וני"ל בס"ד הטעם שהיתה שליטת יון ק"פ שנים דארז"ל גלות יון היה בשביל מכירת יוסף הע"ה והם היו עשרה, אך ראובן לא היה עמהם במכירה נשאר תשעה שמכרוהו בעשרים כסף, ותשעה פעמים עשרים הוא ק"פ - לכן שלטה ק"פ שנים. גם יוסף הע"ה אחוז ביסוד שהוא אות צ' הוא כפול, וב"פ צ' עולה ק"פ לכן נפרעו בעבורו בזמן בית שני שהוא כנגד יצחק אע"ה⁵. וידוע מה שכתב אבינו ז"ל {הכוונה לרבינו האר"י} בשער

כאברהם שכתוב בו בנוגע למקדש 'הר' שנאמר {בראשית כב-יד} **אשר יאמר היום בהר ה' יראה. ולא יצחק שכתוב בו 'שדה', שנאמר** {בראשית כד-סג} **ויצא יצחק לשוה בשדה. אלא כיעקב שקראו לבית המקדש 'בית' שנאמר** {בראשית כח-יט} **ויקרא את שם המקום ההוא בית אל.**

ברוך שאמר: דהיינו יעקובי. פעם א' בפרשת בחוקתי, ועוד ד' פעמים בספר ירמיהו, ואלו הם המקומות: {ירמיהו ל, יח} **כֹּה אָמַר ה' הֲנִי שָׁב שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב וְגו';** {שם לג, כו} **גַּם זָרַע יַעֲקֹב וְדוֹר עַבְדֵי אֲמָאס מִקְחַת מְזָרְעוּ מְשָׁלִים אֶל זָרַע אַבְרָהָם יִשְׁחָק וְיַעֲקֹב כִּי אָשִׁיב אֶת שְׁבוֹתָם וְרַחֲמַתִּים;** {שם מו, כז} **וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב וַיִּשְׁקֹט וַיִּשְׁאַנֵּן וַאֲיִן מַחְרִיד;** {שם נא, יט} **לֹא כֹאֲלָה חֶלֶק יַעֲקֹב כִּי יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְגו'.**

ברוך שאמר: פעם א' בספר מלאכי {ג, כג} **הֲנֵה אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא. ועוד ד' פעמים מופיע בספר מלכים א' בענין אלוהי עקרון - 'זבוב'.**

1 **ברוך שאמר:** שאלו שני חטאים, אומרים חז"ל, שקיימים עד עצם היום הזה.
2 **ברוך שאמר:** ולמה היתה הגזירה לכתוב דוקא 'על קרן השור' ולא על האוזן של החמור?! 😊 - התשובה, היות ויוסף נקרא 'שור', כמ"ש {דברים לג, יז} **בְּכוֹר שׂוֹרוֹ תִּדְרֹ לוֹ וְגו'.**
3 **ברוך שאמר:** כפי שכותב הפרקי דרבי אליעזר פרק ל"ה בחלום הסולם.
4 **ברוך שאמר:** מסכת שבת טו.
5 **ברוך שאמר:** כפי שאומרת הגמרא {מסכת פסחים פח, א} - **ואמר ר' אלעזר מאי דכתיב מהי כוונת הכתוב {ישעיה ב-ג} והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וְגו'! אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק! מדוע מייחס הכתוב את בית המקדש כבית ה' רק מצד היותו קרוי אלקי יעקב, ולא גם מצד היותו קרוי אלקי אברהם ויצחק? אלא, לעתיד לבוא לא יתייחסו העמים לבית המקדש**

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לקבלת העלון בדוא"ר או בוואטפ- (ב'ל' דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעת.נט ג'וינות פרשת השבוע. **יְהִי עֲקָר לֹא לְפִתּוֹךְ פֶּלֶל !!! ה' בְּעֲזָרְנוּ יִהְיֶה יָדְבָר אֶת אֲוִיבְנוּ תִתְחַבֵּר !!!**

שבת קדש פרשת וישב - ה- תשפ"א

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פרשת וישב - נושא: "הפוח להתגבר על ישמעאל ועשו" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"א (שנת 2023 למניינם)}. .

ידועה שאלה **הבית יוסף**, למה חווגגים חנוכה שמונה ימים - לכאורה, הנס היה שבעה ימים?

בין מאות התירושים שישנם, מביא **האורחות חיים** בשם **ספר העתים**, שאומר משום שרצו לציין את ג' הגזירות שגזרו היוונים - שבת, חודש ומילה; שבעה ימים על נס פך השמן ועוד יום א' כנגד ח' ימי מילה.

בא הבני יששכר ואומר תירוץ נוסף {מאמרי חדשי כסליו טבת, מאמר ד', ס' פ"ח} - כי רצו שיהיו נרמזין בימי הישועה הללו כל הג' מצוות שרצו היוונים לבטל, והוא, דהנה יש בימים הללו ראש חודש ושבט, וקבעו שמונת ימים לרמוז על מצות מילה שנתנה לשמונת ימים, ובזה תרץ גם כן מה שהקשו למה לא תקנו ספקא דיומא לגלויות לימי חנוכה, משום דאז היתה נפסדת הכונה שכונו לרמוז דוקא ח' ימים, עד כאן תוכן דבריו.

דבר נוסף, היות והיוונים נלחמו כנגד שבת חודש ומילה, לכן אומר **הבן איש חי** שצריך לברך בימי החנוכה "חנוכה שמח" - והרי כתוב "ימי הלל והודאה" ולא ימי משתה ושמחה - אז למה ישמח?

אומר **הבן איש חי** - שמ"ח נוטריקון שבת מילה חדש.

נשאלת השאלה - מה בדיוק רצו היוונים דוקא מג' המצוות האלה - למה דוקא אותם?

אומרים המפרשים מסיבה מאד פשוטה, כי את שלשת המצוות האלה אסור לגוים לקיים, והיות וכך הם נלחמו דוקא במצוות האלה; ולמה לגויים אסור לקיים את ג' המצוות האלה?

כי על מצות השבת נאמר **גם ממנוחתו לא ישכנו ערלים**; גוי שמל את עצמו, עדיין נקרא ערל ומצות קידוש החודש ניתנה רק לעם ישראל ולא לאומות העולם.

מלבד זה, נלחמו היוונים במצוות שנקראו 'חוקים'; בר"ח, בתפילת המוסף, אנו אומרים: **"וְחֻקֵי יְרֵאִשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעֵת"**; בברית המילה, אנו אומרים: **"אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדָיו מִכֶּטֶן וְחֹק בְּשָׂארוֹ שָׁם"**; על מצות השבת שקיבלנו עוד במִצְרָה, נאמר {שמות טו, כה} **שָׁם שָׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם** - ולכן נלחמו היוונים, כנגד החוקים!

דבר נוסף, רצו היוונים להיקרא 'בנים' למקום כפי שעם ישראל נקראים; אומר הנביא: {זכריה ט, יג} **"וְעוֹרַרְתִּי בְּנִיךָ צִיּוֹן עַל בְּנֵיךָ יְנוּ וְשִׁמְתִיךָ כְּחֶרֶב גְּבוּרִי"**, ופירש"י: **וְעוֹרַרְתִּי בְּנִיךָ צִיּוֹן**. על חיל אנטיוכוס.

פירוש הדבר, המריבה היתה על מי נקרא בנו של הקב"ה - ומי נקרא בן? אומרים חז"ל, מי שניתנו לו מצוות מיוחדות דוגמת שבת, חודש ומילה; **כותב הבני יששכר** {מאמרי חדשי כסליו טבת, מאמר ד', ס' פ"ח} - עיקר מגמת מלכות יון (בהתחלה) היה לבטל מישראל ג' מצוות: חדש מילה שבת, וכבר כתבנו לעיל {ס"י לח, עד} טעם לזה מה היה כוננתם, וכעת אומר לך מה שכתב הרב הגדול מו' חיד"א זצלה"ה {ראש דוד פ' מקץ} דטעמם היה דעל ידי ג' מצוות אלו נכר שישאל נקראים בנים, מצוות שבת מוכיח שישאל נקראו בנים, דהנה {סנהדרין נח:} גוי ששבת חיב מיתה, והטעם משום דמשתמש בשרביטו של מלך, השיי שבת מכל מלאכתו ביום הזה, על כן יויברך אותו ויקדשהו נקרא קד"ש ליי, והמשתמש בשרביטו של מלך חייב מיתה, וישאל שומרים את השבת משום שנקראו בנים והשיי למו אב. מילה היא אות ברית קודש, אמרו {בתיקוני זוהר ח"ג קסה:} דאי נטרין ברית אקרין בנים. קביעות החודש מורה דנקראו בנים, דהרי השיי בעצמו כביכל שומר הקביעות שקובעין הבנים {ר"ה כה:} אתם אפילו שוגגין אתם אפילו וכו' {הוא על דרך האמור בזוהר ח"א קמח:} דוד ברי אפילו במאנן דילי לא אישתמש רק במאנן דילך} ... עכ"ד.

שלם מפני שכל עצמו עומד לגאול את ישראל בני יעקב לכן אות משמו נמצא אצל יעקב, לפי שהוא משלים את שם אליה כשיגאול את בניו, וכל זמן שזה לא נעשה שמו חסר ותשלום שמו אצל יעקב שבני יעקב עומדים לגאולה וכשהיו נגאלים אז יהא שמו של אליהו שלם שלא נברא אליה רק לגאול את בני יעקב.

מה מסמלת האות ו? בזוהר הקדוש מובא, שהאות ו' היא אות ה'אמת', שכמו שהמספר 9 הוא אמת, כך גם האות ו' - ומה הראיה לכך?

נאמר בע"ה בשבת קודש את המזמור: {תהלים לד, א} **לְדוֹד בְּשׁוֹנוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ** - ומכאן כל הפרק הולך בסדר הא"ב - {ב} **אֲבִרְכָה אֶת ה' בְּכָל עֵת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי**; {ג} **ה' תְּתַלְּלֵנִי וְיִשְׁמְעוּ עֲוֹנִים וְיִשְׁמְחוּ**; {ד} **גְּדַלְוּ לַה' אֶתִּי וְנִרְמַמְהָ שְׁמוֹ יַחְדָּו**; {ה} **דְּרִשְׁתִּי אֶת ה' וְעֲנֵנִי וּמְקַל מְגוֹרֹתַי הַצִּילֵנִי**; {ו} **הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וַיִּפְנִיחֵם אֵל יַחְפְּרוּ** - וכאן היה צריך לפתוח באות ו' - אבל במקום ו' יש את האות ז' - {ז} **זֶה עֵנִי קָרָא וְה' שָׁמַע וּמְקַל צְרוּתַי הוֹשִׁיעוּ** - ולמה פתח כאן ב' - ז' ולא ב' - ו'?

מובא בספר **שבט מיהודה** [ס"י י"ד] - ובספר אהל דוד (קהאן, ח"י עמ' נ"ז) כתב כיון דמזמור זה "בשנותו את טעמו לפני אבימלך" נאמר על ידי דוד כשעשה עצמו שוטה והוריד רירו על זקנו וכו', כמבואר ברש"י בשם המדרש. והנה אות ו' היא בחינת הקב"ה וחותמו של הקב"ה אמת (שבת נ"ה ע"א), ואין ראוי שייקרא שמו במזמור שנאמר על פעולה שאינה אמת. ומעין זה כתוב בסידור התהלה והתפארת (שטרן, במזמור הנ"ל בשחרית שבת עמ' שכ"ו) בשם הגרי"ח זוננפלד, והוסיף דמפורש בזוהר (ח"א רמ"א ע"ב) דהאות ו' היא אות האמת...

אומר **הספר כרם חמד** - ועל פי זה (ע"פ הדברים שהובאו לעיל) יש לבאר מה דאיתא במדרש חסירות ויתירות (ירמיה קצ"ד) כי בכל נביאים וכתובים נכתב ירמיהו עם וי"ו, ורק כאשר אמר על נבואת חנניה בן עזור אמר כן יאמר ה', כתיב ירמיה בלא וי"ו, מפני שאמר אמן על נבואת נביא שקר. ועל פי הנ"ל ניחא דחסר אות וי"ו משום שמרמו על אמת.

אם כן על פי הדברים שהבאנו יוצא, שהאות ו' שייכת למשיח - איך? בימי החנוכה הבעל"ט, נקרא בכל יום את פרשת הנשיאים. ביום הראשון נקרא את קרבנו של נחשון בן עמינדב למטה יהודה; אומרת התורה בפרשת נשא: {במדבר ז, יב} **וַיְהִי הַמְּקָרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ נְחֹשִׁין בֶּן עַמִּינַדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה**; {יג} **וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת פָּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ וּגו'**;

כותב בעל הטורים - **וקרבנו**. למה מלא וי"ו יתירה, כנגד ששה דברים שנטלו מאדם הראשון ועתידין לחזור כשיבא בן נחשון הוא המשיח...

אם האות ו' שייכת למשיח, נוכל כעת להבין: כשיבוא משיח צדקנו ב"ב אמן, העולם כבר לא יהיה 'עלמא דשקרא' אלא 'עולם האמת'; באיזו פרשה עוסקת התורה בלידת המשיח?! בפרשת השבוע שלנו - פרשת וישב! - כאן מספרת לנו התורה על הולדת פרץ - אבי השושלת של מלכות בית דוד, וכמו שנכתב בסוף מגילת רות - ד, {יח} **וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת חֲצִרוֹן**; {יט} **וְחֲצִרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינַדָב**; {כ} **וְעַמִּינַדָב הוֹלִיד אֶת נְחֹשִׁין וְנְחֹשִׁין הוֹלִיד אֶת שְׁלֵמָה**; {כא} **וְשְׁלֵמון הוֹלִיד אֶת בְּעָז וּבְעָז הוֹלִיד אֶת עוֹבָד**; {כב} **וְעוֹבָד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי וְיִשָׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד**.

אם עוסקת הפרשה שלנו בלידתו של פרץ, לכן בכל הפרשה כולה יש וי"ו מלבד שמונה פסוקים - כנגד ברית המילה; ואתו הדבר במגילת רות, שם עוסקת המגילה בלידת דוד מלכא משיחא.

⁸ **ברוך שאמר**: כותב רש"י - לפני אבימלך. כך כל מלכי פלשתים נקראים וכל מלכי מצרים פרעה ואע"פ ששמו אכיש קורין לו אבימלך ...

⁹ עיין אבודרהם הלכות חנוכה, ובביאורי הרא"ם על הסמ"ג הלכות חנוכה דף כ"ו סוע"א.

* ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלו טעון גניזה

לבלת העלו בדוא"ל או בוואצפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלו מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע. **וְהַעֲקָר לֹא לְפַתֵּחַ כְּלָל !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ יִהְיֶה יְדָבָר אֶת אֲוִיבְנוּ תִּתְּתָבוּ !!!**

שבת קדש פרשת וישב - ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת וַיִּשָׁב - נושא: "הפוח להתגבר על ישמעאל ועשו" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם) }.

וגזירות היונים היו כנגד ברית המילה שגם היא בשמונה, בבית המקדש שהיה ג"כ בהנהגה של שמונה!

ישנה מחלוקת מפורסמת, מתי נברא העולם - האם בניסן או שמא בתשרי; אם תאמר שהאדם נברא בר"ח תשרי, משמע שהעולם נברא בכ"ה אלול. ואם תאמר שהעולם נברא בניסן, משמע שבריאת העולם היתה בכ"ה אדר.

כדי לבאר את הדברים, נביא את דברי הגר"א בביאורו לשיר השירים, למה אנו יושבים בסוכות דוקא מיום ט"ו בתשרי;

כותב הגאון מוילנא {ביאור לשיר השירים א, ד} - ובהו יתורץ מה שהקשו למה אנו עושים סוכות בתשרי, כיון שהוא נגד היקף ענני כבוד, היה ראוי לעשות בניסן, כי בניסן היה תחילת היקף עננים. אבל נראה לפי שכשעשו את העגל נסתלקו העננים ואז לא חזרו עד שהתחילו לעשות המשכן, ומשה ירד ביום הכיפורים ובמחרת יו"כ {שמות לה, א} וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַצִּוֶה עַל מְלֹאכֶת הַמִּשְׁכָּן וְזוּה הִיָּה בִּימֵי תִשְׂרִי וְכָתִיב "וְהָעַם הִבִּיאוּ עוֹד נְדָבָה בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב - ב' ימים, הרי י"ג בתשרי ובי"ד בתשרי נטלו כל חכם לב ממשא את הזהב במנן ומשקל ובט"ו התחילו לעשות ואז חזרו ענני כבוד¹², ולכך אנו עושים סוכות בט"ו בתשרי¹³.

היות וביום ט"ו בתשרי חזרו ענני הכבוד, לכן אנו מתחילים לשבת בסוכות דוקא מהמועד הזה, היות והסוכות היו זכר לענני הכבוד.

שאלת השאלה - כמה זמן ארכה מלאכת המשכן? אומרים חז"ל, שבעים יום - מיום י"ד תשרי ועד כ"ה כסלו;

אומרים חז"ל בפסיקתא - **אמר רבי חנינא: בעשרים וחמשה בכסליו נגמרה מלאכת המשכן ונשאר מקופל עד אחד בניסן שהקימו משה. אחד בניסן כמה שכתב {שמות מ, ב} ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד. וכל זמן שהיה מקופל היו ישראל מתלוננים על משה לומר, למה לא הוקם מיד, שמא דופי אירע בו. שחשב לערב שמחת המשכן בחודש שנוולד בו יצחק. שבניסן נולד יצחק. ומניין? אלא כשהמלאכים באים אצל אברהם מהו אומר? לוישי ועשי עגות {בראשית יח, ו} שהיה פסח ואמרו לו: "שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך {שם, י}. מהו 'כעת חיה'? אמר ר' זבדי בן לוי: שריטה שרטו לו על כותל ואמרו לו: לשנה הבאה, כשתבא השמש לכאן, יולד לך בן. לא עשה אלא כיון שבא ניסן והוקם המשכן עוד לא לימלם {ריב"ן} אדם אחר משה...**

אומרים חז"ל {מסכת מגילה ג, ב} - {על הפסי' הראשון בפרשה וַיִּקְהַל בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי}; וכי בכל מקום שנאמר 'יהי יש בו צער, והכתיב אחר שבעת ימי המילואים {ויקרא ט-א} ויהי ביום השמיני והוא היה יום אי ניסן, יום הקמת המשכן. **ותניא אותו היום היתה בו שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום**

בא המהר"ל בכמה מקומות¹⁰, ומדבר על הסיפורה שמונה; הסיפורה שבע היא 'טבע'. הקב"ה ברא את העולם בשישה ימים וביום השביעי שבת וינפש. ישנו מספר שהוא מעל לגדר הטבע, והוא המספר שמונה. ולכן ברית מילה ניתנה לשמונה ימים - ולמה? כי ברית מילה מסמל דבר שהוא מעל לגדר הטבע; לקחת את הבן הרך שנוולד לך זה עתה ולמול אותו! זה דבר שהוא לא טבעי.

ולכן מעלת ימי החנוכה שהם ג"כ במספר שמונה, הם ימים של למעלה מגדר הטבע - שנמצא פך שמן בחותמו של **כהן גדול** - ומהו כהן גדול! הכהן הגדול היה בבחינה ג"כ שלמעלה מגדר הטבע, ולכן הוא מתלבש דוקא בשמונה בגדים;

כותב רבינו בחיי {ויקרא ט} - והוא שמצינו שרוב עניני המשכן והמקדש סובבים על חשבון שמונה, שהרי בגדי כהן גדול היו שמונה ואלו הן, ציץ, וחושן, ואפוד, ומעיל וכתונת תשבץ, מצנפת ואבנט ומכנסי בד. בושמי שמן המשחה והקטורת היו ג"כ שמונה, בשמן המשחה ארבעה, מור וקנמון, וקנה וקדה, ובקטורת ארבעה, נטף ושחלת וחלבנה ולבונה. גם הבדים היו שמונה, שני בדי הארון, ושנים לשולחן, ושנים למזבח הזהב, ושנים למזבח העולה. גם הקרבנות שהיו מקריבים לא הוכשרו ליקרב כי אם אחר שמונה ימים, הוא שכתוב {ויקרא כב} ומיום השמיני והלאה ירצה, גם השיר שהיו הלויים אומרים על הקרבנות היו שמונה לחנוך למנצח על נגינות {תהלים ד}, על מחלת {שם ג}, המשא על עלמות {שם ט}, על הנחילות {שם ה}, על השושנים {שם מה}, על הגתית {שם ח}, על השמינית {שם ו}.

אם כן, אומר המהר"ל, ההיכל של בית המקדש הוא תחת הספרה שבע, וקדש הקדשים הוא למעלה מגדר הטבע - ולמה? כי על הפרוכת שמבדילה בין הקדש ובין קדש הקדשים מוזים ביום הכיפורים - אחד למעלה ושבע למטה, ובהו בעצם אומר הכהן הגדול: "ריבוננו של עולם, שבע כוחות מושכים אותנו למטה¹¹ ויש כוח אי שמושך אותנו למעלה. אז אנו ממך עוזר לנו!" - אי"כ ההואה למעלה היא בחינת השמונה.

אומר המדרש {ויקרא רבה, פרשה כא, אות ו} - על הפסי' {ויקרא טו, ג} בַּזֹּאת יְבִא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'; **רבי יודן פתר קריא בלחן גדול בכניסתו לבית קדשי הקדשים חבילות חבילות של מצותות יש בידו, בזכות התורה {דברים ד, מד}: וזאת התורה, בזכות מילה {בראשית יז, י}: זאת פרייתי** ...

יוצא אם כן שגם התורה וגם ברית המילה הם כנגד הספרה שמונה; ברית מילה - מובן. אבל למה התורה? פשוט מאד. שלא קיבלנו את התורה אלא לאחר שספרנו שבעה שבועות מיציאת מצרים, ובשבוע השמיני קיבלנו את התורה!

כנ"ל גם לגבי מזמור קי"ט שבתהילים שחובר על התורה, שכל אות פותחת בשמונה פסוקים - שהתורה גם היא בחינה של שמונה.

אומר המהר"ל, ולפיכך עשה הקב"ה את נס פך השמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול לשמונה ימים, כי כהן גדול הוא בהנהגה של שמונה,

¹² שהגיעו לעם ישראל בזכות אהרן הכהן, שכך אומרת הגמרא {מסכת תענית ט, א} - שלשה פרנסים טובים עמדו לישראל אלו הן: משה ואהרן ומרים, וג' מתנות טובות ניתנו על ידם ואלו הן: באר וענן ומן. באר בזכות מרים, עמוד ענן בזכות אהרן, מן בזכות משה.

¹³ **ברוך שאמר:** מיום י"ד בתמוז, יום עשיית העגל, הסתלקו ענני הכבוד מעם ישראל. בשנת 2449 לבריאת העולם, ביום הכיפורים, ירד משה רבינו עם הבשורה של {במדבר יד, כ} סִלְחָתִי כְּדָבָרְךָ. למחרת בבוקר, אומרת התורה {שמות לה, א} וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - "למחרת יום הכפורים כשירד מן ההר" {רש"י}.

משה רבינו מקהיל את עם ישראל ביום י"ד בתשרי, ומצוה אותם על מלאכת המשכן. בתאריך י"ב וי"ג לחודש תשרי אספו תרומות למלאכת המשכן, וביום י"ד לחודש תשרי יצא כרוז במחנה "לא להביא יותר תרומות למלאכת המשכן", שנאמר {שמות לו, ז} וְהַמְלֹאכָה הַיְתֵה דִּים לְכָל הַמְלֹאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר. וביום ט"ו לחודש תשרי, מסר משה רבינו לעושי המלאכה לעשות את מלאכת המשכן. ובאותו היום - ט"ו לחודש תשרי - חזרו ענני הכבוד להיות על עם ישראל.

* ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכתרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ר או בוואטפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנו גליונות פרשת השבוע.

וְהַעֲקָר לֹא לְפִתְחֵי כְּפָלִי !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ וְהוֹא יִדְבַר אֶת אֹיְבָבֵנוּ תִּתְּתָבוּ !!!

שבת קדש פרשת וישב ה- תשפ"ה

Join us for Shabbat.

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת ״וַיֵּשֶׁב״ - נושא: ״הַפְּחֹחַ לְהַתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעֵאל וְעֵשָׂו״ - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם) }.

סיבה נוספת בזכות מה נבקע הים, אומרים חז"ל { ילקוט רמז רמ"א } - אז ישיר [משה] בזכות המילה נקרע הים¹⁴, אז בגימטריא שמונה הה"ד לגזור ים סוף לגזרים.

אומר לנו **ספר העתים**, בעצם היה לנו נס שבעה ימים. אבל אז החזרנו את ברית המילה שהיא מעל לגדר הטבע, שמספרה שמונה שהיא מעל לגדר הטבע!

לאחר ההקדמה הזאת, נוכל להתחיל את השיעור 😊

באים חז"ל הקדושים במדרשי חנוכה, ומספרים לנו שהיה ליונים יועץ יהודי שהמיר את דתו והפך להיות משומד ושמו היה 'תתני בן פחת'; מספר המדרש {אוצר המדרשים, ערך חנוכה, ע"מ 193} - והיה **עם משומד אחד בלייעל 'תתני בן פחת' שמו**, שהיה יועץ **עצות רעות על ישראל ואמר: שכל זמן שיקריבו קורבן של שחר ושל בין הערבים אינם נופלים בידיכם, עמדו ובטלוהו, וחזר עוד אותו בלייעל ואמר: אלוהיהם שונא זימה, אם תוכלו להכשילם בזנות תמשלו עליהם, עמדו וגזרו שכל מי שיכתוב כתובה לאשתו יקרעו אצבעותיו. חזר ואמר מצווה אחת יש להם שאם לא יעשו אותה יאבדו מן העולם וזו הדלקת נר בבית המקדש, שנאמר להעלות נר תמיד וכתוב עליו "תן חלק לשבעה וגם לשמונה"; "תן חלק לשבעה" שכל מי שיש לו חלק בשבע נרות שהן מאירות תמיד בביהמ"ק "וגם לשמונה" ימי החג [סוכות] אין ברייה יכולה להם. עמדו וטמאו כל השמנים שבביהמ"ק ולא נשתייר כי אם פך שמן שלא היו יודעים שהיה מונח תחת המזבח ונעשה נס והדליקו מאותו פך קטן שמונה ימים...**

אם כן עם ישראל מחזיק ב'שלוש פצצות אטום' שבזכותם אומות העולם לא יכולים להם - קרבן התמיד, הדלקת המנורה וחג הסוכות - והשאלה שנשאלת היא, מה מונח בשלושת הדברים האלה?

בואו ננסה לבאר את הדברים:

לגבי קרבן התמיד, אומר הנביא: {יהושע ה, יג} **וַיְהִי בַּהֲיֹתָ יְהוֹשֻׁעַ בִּירְחוֹ וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנִגְדוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אִתָּהּ אִם לְעֵרִינוּ: {יד} וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שָׂר צָבָא ה' עִתָּהּ בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פְּנֵי אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדִינִי מִדְּבַר אֵל עֲבָדוֹ.**

אומרת הגמרא {מסכת מגילה ג, א ב} - **אמר לו המלאך ליהושע: אמש בטלתם תמיד של בין הערבים ועכשיו בטלתם תלמוד תורה ללא צורך, שעכשיו אינם נלחמים והייתם יכולים לעסוק בתורה. אמר לו: על איזה מהן על איזו עבירה משתי אלה (ביטול התמיד וביטול התורה) באת להענישם: אמר לו המלאך: עתה באתי על העבירה של עכשיו, היינו ביטול תורה. מיד {יהושע ח-ט} וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק. אמר רבי יוחנן: מלמד שלן בעומקה של הלכה.**

אומר המדרש {במדבר רבה, פרק כא, אות כא} - **אמר רבי יהודה בר רבי סימון מעולם לא היה אדם בירושלים ובנידו עון, כיצד, תמיד של שחר מכפר על עברות שבליילה, ושל בין הערבים מכפר על עברות שנעשו ביום, מכל מקום לא לן אדם בירושלים ובנידו עון, שנאמר (ישעיה א, כא): צדק ילין בה וגו'.**

עוד, אומרים לנו חז"ל שקרבן התמיד היה מגן עליהם מהאויבים; אומרת המשנה {מסכת תענית פ"ד, מ"ו} - **חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות¹⁵ ע"י משה, מחמת חטא העגל, ובטל התמיד בימי המצור**

שנבראו בו שמים וארץ. ונלמד בגזירה שוה מבריאת העולם, **כתיב הכא והיא ביום השמיני וכתוב התם** בבריאת העולם {בראשית א-ה} והיא ערב והיא בקר יום אחד.

ביום שנבראו שמים וארץ, מה נברא עוד??? האור, שנאמר {בראשית א, ג} **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר.** משמע שבר"ח ניסן, ביום שבו נחנך המשכן, נברא גם האור. אבל בבריאת העולם, למאן דאמר בניסן נברא העולם, בריאת האור היתה בכ"ה אדר; ואם תאמר שהעולם נברא בא' תשרי, בריאת האור היתה בכ"ה אלול.

אומר המהר"ל, בחנוכה הסתיימה מלאכת המשכן. אם היה הקב"ה אומר למשה "תתחיל עכשיו", היה היום הזה כיום שנבראו בו שמים וארץ - ומה נברא ביום הזה - ביום הראשון?! - האור! ממילא כ"ה בכסלו היה אמור להיות יום האור של המשכן. בא חודש כסלו לפני הקב"ה ואמר: "ריבוננו של עולם, היה אמור להיות ביום הזה חנוכה המשכן ולא נתת לי!"

אומרים חז"ל {פסיקתא שם} - **ומעתה הפסיד כסליו שנגמרה מלאכה בו. לאו. מהו 'ותשלם' אמר הקב"ה: עלי לשלם לו. מה שילם לו הקב"ה? חנוכה בית חשמונאי.**

אמר הקב"ה - היות והמשכן היה מונח כבר בתאריך כ"ה בכסלו, אני אפצה את החודש הזה בפיצוי מיוחד - חנוכה בית חשמונאי; במשך אלפי שנים מדליקים את אור החנוכה בכל בתי ישראל - את אותו האור שהיה בששת ימי בראשית, יש לנו כעת בכל שנה ושנה בכ"ה בחודש כסלו!

ממשיך המהר"ל ואומר דבר נוסף: כשרוצים לומר על בנאדם שהוא מנותק מהעולם הזה, איך מתארים אותו?

כשנולד משה רבינו, נאמר בתורה: {שמות ב, ב} **"וַתֵּרָא אֶתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים";** כתב רש"י - **כי טוב הוא.** כשנולד נתמלא הבית כלו אורה.

אומר המדרש {שמות רבה, פרשה א, אות כ} - **אחרים אומרים שְׁנֹלֵד כְּשֶׁהוּא מְהוּל.**

ומה הראיה לדברי רש"י? מדברי הגמרא {מסכת סוטה יב, א} - {שמות ב-ב} **וַתֵּרָא אֶתוֹ כִּי טוֹב הוּא. תניא ר"מ אומר: טוב שמו. ר' יהודה אומר: טוביה שמו. רבי נחמיה אומר: הגון לנביאות. אחרים אומרים: נולד כשהוא מהול. וחכמים אומרים: בשעה שנולד משה נתמלא הבית כולו אור, כתיב הכא: וַתֵּרָא אֶתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וכתוב התם: {בראשית א-ד} וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.**

אומר הספר **שערי תורה** {פרשת בראשית} - והנה האור של וירא אלקים את האור כי טוב הוא האור הגנוז שגנזו הקב"ה לצדיקים לע"ל וכפירש"י שם והבדילו לצדיקים לעתיד לבא, וא"כ יש לפרש דהאור הזה שנתמלא הבית הימנו בלידתו של משה הוא תולדה מאותו האור הגנוז ...

אם משה רבינו נולד מהול, משמע שהוא היה מובדל מעניני החומריות. ומי שמובדל מכל עניני החומר, זוכה לאור של ששת ימי בראשית!

כתוב בחז"ל, שבשעה שארוננו של יוסף הגיע לים סוף, חזר הים לאחוריו, שנאמר {תהלים קיד, ג} **הִיָּם רָאָה וַיִּנָּס הַיָּרְדֵן יֹסֵב לְאַחֹרָי.** נשאלת השאלה - ולמה שיחזור הים לאחוריו?!

אומרים חז"ל - נס מפני ארוננו של נס. היות ובשעה שיוסף הגיע לבית אשת פוטיפר, נאמר בתורה {לט, יב} **וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחֹצֵה** - שברח מן העבירה, לכן ברגע שהים רואה את ארוננו של יוסף - הוא נס אחורה!

¹⁴ **ברוך שאמר**: שים זה טבע וברית מילה היא מעל לגדר הטבע.

¹⁵ **ברוך שאמר**: אין לנו מושג באופן הרוחני שבא כתוצאה מכך; היה לנו חירות ממלאך המוות ... חירות מהיצר הרע... חירות מהאויבים וכו' - הכל נאבד!

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ל או בוואטפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

וְהַעֲקָר לֹא לְפִתְחֵי כְּלָל !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ וְהוֹא יִדְבָּר אֶת אֹיְבָבֵנוּ תִּתְּתָבוּ !!!

שבת קדש פרשת וישב ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת וַיֵּשֶׁב - נושא: "הפוח להתגבר על ישמעאל ועשו" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם)}. {

שבת לוי וכו', אמר לו הקב"ה למשה דבר אל אהרן ואמרת אליו, יש חנכה אחרת שיש בה הדלקת הנרות ואני עושה בה לישראל על ידי בניך נסים ותשועה וחנכה שקרויה על שם, והיא חנכת בני חשמונאי, ולפיכך הסמיך פרשה זו לפרשת חנכת המזבח", עד כאן לשונו.

וראיתי עוד ב"ילמדנו" (תנחומא בהעלותך ה), וכן במדבר רבה טו ו: "אמר לו הקב"ה למשה: לך אמור לאהרן 'אל תתירא, לגדולה מזאת אתה מוכן, הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו - וכל הברכות שנתתי לך לברך את בני אינן בטלין לעולם!". והנה, דבר ידוע שכשאין בית המקדש קיים והקרבנות בטלין מפני חורבנו אף הנרות בטלות, אבל לא רמזו אלא לנרות חנכת חשמונאי, שהיא נוהגת אף לאחר החורבן בגלותנו. וכן ברכת כהנים הסמוכה לחנכת הנשיאים נוהגת לעולם, דרשו סמוכין לחנכת הנשיאים מלפניה ומלאחריה בכבודו של אהרן שלא נמנה עמהם.

אומר הירושלמי {מסכת יומא, פ"ה ה"ג} - מתני': משנטל הארון אבן היתה שם מימות הנביאים הראשונים ושתיה נקראת על שם שממנה נשתת העולם, שבה יסד הקב"ה את עולמו ... גמ': תני, עד שלא ניטל הארון היה נכנס ויוצא לאורו של ארון...

אומר קרבן העדה - לאורו של ארון. לאור השכינה שהיתה שרויה על הארון, כדכתיב "ונהורא עמיה שריא"¹⁶ "א"י הזהב מבהיק ומאיר. פירוש הדבר, האור במשכן היה מהארון שבו היו מונחים הלוחות. אבל ישנו אור נוסף, של תורה שבעל פה - ומאופה יוצא האור הזה!!! מן המנורה! - ואמרו כבר חז"ל במדרש בפרשת נח, כמה צריך לעמול ולהתאמץ עד שזוכים לתורה שבעל פה - בדיוק כמו הזית, שרק לאחר כתישתו יוצא לבסוף השמן.

אומר המדרש {בראשית רבה, פרשה צא, אות ט} - רבי חנינא ורבי מרינוס תרויהוון אמרין בשם אבא נהוראי, בשעה שהיה אדם אומר דבר מתקן {דבר תורה} לפני רבי טרפון היה אומר כפתור ופרח¹⁷.

בא אותו יתני בן פחת' ואמר ליוונים - "תכבו להם את הנרות!" - מה הוא רצה מהנרות, למה דוקא אותם!!! - כדי להבין את הענין, נצטרך ללכת לעוד שלב א'.

באים חז"ל הקדושים¹⁸ ואומרים, שמעבר למנורה שעשה משה רבינו, שלמה המלך עשה עוד עשר - משמע, שהיו מדליקים חמש מימין וחמש משמאל וא' מרכזית;

אומר המדרש {ילקוט שמעוני, מלכים א, רמז קפ"ה} - {דה"ב ד, ז} ויעש את מנורת הזהב עשר כנגד עשרת הדברות, וכל מנורה היו בה שבעה נרות הרי שבעים כנגד שבעים אומות, שכל זמן שהנרות דולקות היו מתכבשים, ומיום שכבו הנרות נתגברו אומות העולם על ישראל.

בא רבינו בחיי בפרשת תרומה ושואל, מי התיר לשלמה לעשות עוד עשר מנורות והרי הקב"ה צוה לעשות רק מנורה אחת!! אומר הנביא: {מ"א ז, ט} ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והגרת והמלקחים זהב.

כותב רבינו בחיי - וכן במנורה כתיב 'תיעשה המנורה' ביו"ד, ולכך עשה שלמה עשר מנורות, שאין הכוונה שתצוה התורה מנורה אחת ושיבא שלמה ויעשה מהם עשר, וכן עשרה שלחנות ועשרה כיורים ונמצא עובר על כל תוסיף, אבל הקב"ה מודיע למשה בהר כי כשיבנו בית המקדש יעשו עשרה והיו הדברים קבלה בידם.

אומרת התורה בפרשת בהעלותך: {במדבר ה, א} וינדבר ה' אל משה לאמר: {ב} דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות;

אומר רש"י - בהעלתך. למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנכה, לא הוא ולא שבתו, אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך, שלך גדולה משלכם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות.

בא הרמב"ן ומסביר איהו פיצוי נתן הקב"ה לאהרן ולבניו - אבל ענין ההגדה הזו, לדרוש רמז מן הפרשה על חנוכה של נרות שהיתה בבית שני על ידי אהרן ובניו, רצוני לומר חשמונאי כהן גדול ובניו.

ובלשון הזה מצאתיה במגלת סתרים לרבינו נסים, שהזכיר האגדה הזו ואמר: "ראיתי במדרש, כיון שהקריבו שנים עשר שבטים ולא הקריב

על ירושלים בטל קרבן התמיד, לפי שלא היו להם כבשים להקריב. בגמרא מבואר, שקבלה היתה בידם שזה אירע בשבעה עשר בתמוז. ולפי הרמב"ם הכוונה היא בשעת המצור על הבית הראשון; והבב"ק העיר ירושלים, בחורבן שני; אבל בחורבן ראשון הובקעה העיר בתשעה בתמוז, כמו שכתוב {ירמיה נב, ו-ז}: "בחדש הרביעי בתשעה לחודש ... ותבקע העיר"; ושרף אפוסטמוס את התורה בגמרא מבואר, שקבלה היתה בידם בענין זה; והעמיד צלם בהיכל היינו אותו אפוסטמוס, בימי הבית השני. ויש גורסים: 'יוהועמד צלם בהיכל' - הכוונה היא לצלם של מנשה {ירושלמי}.

אם נשים לב, המשנה לא אומרת "ובטלו הקרבנות" אלא "ובטל התמיד" - משמע, אם וטל התמיד בטלו כל הקרבנות וממילא, קרבן התמיד היה הקרבן המרכזי בבית המקדש!

מספרת הגמרא {מסכת סוטה מט, ב; מסכת בבא-קמא פב, מנחות סד} -

ת"ר: כשצרו מלכי בית חשמונאי זה על זה, היה הורקנוס מבחוץ ואריסטובלוס מבפנים בכל יום ויום היו משלשלין דינרים בקופה ומעלין להן תמידים למרות שהמצור על ירושלים החל כבר, עדיין המשיכו להקריב את קרבן התמיד, ע"י שהיו משלשלין דינרים בתוך קופסה, והיו מעלים להם תמידים היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית לעז להם בחכמת יונית, אמר להן: כל זמן שעוסקים בעבודה אין נמסרין בידכם כל זמן שעם ישראל עוסקים בעבודת קרבן התמיד, לעולם לא תצליחו להתגבר עליהם, כיון שקרבן התמיד עומר עליהם. למחר שלשלו להם דינרים בקופה והעלו להם חזיר כיון שהגיע לחצי חומה נעץ צפרניו בחומה נדעזעה א"י ארבע מאות פרסה. אותה שעה אמרו: ארוז אדם שיגדל חזירים וארוז אדם שילמד לבנו חכמת יונית.

משמע מכאן, שכל זמן שהקריבו את התמיד, לא יכלו האויבים לגבור עלינו!

אומרת הגמרא {מסכת תמורה טז, א} - אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שנפטר משה רבינו מהעולם הזה לנן עדן אמר לו ליהושע: שאל ממני כל ספיקות שיש לך בדיני התורה. אמר לו: רבי כלום הנחתך שעה אחת והלכתי למקום אחר, שיתכן שחיסרתי אפילו אחד מדבריך? וכי לא כך כתבת בי {שמות לג-יא} ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל מיד כשאמר כן, תשש כחו של יהושע ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות ונולדו לו שבע מאות ספיקות ועמדו כל ישראל להרגו אם לא יגיד להם את ההלכות ששכח, ויכריע להם בספיקות הללו ... תנא: אלף ושבע מאות קלין וחמורין דרשות של קל וחומר וגזירות שוות ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז את אלף ושבע מאות העניינים ששנינו בברייתא שנשתכחו מתוך פלפולו התלמודי...

כותב האמרי ח"ן {יהושע} - שואלים המפרשים מדוע לא פרשו חז"ל את השם קרית ספר כפשוטו דהיינו כבש עיר בשם קרית ספר והעדיפו את ההסבר שמדובר בהלכות שנשתכחו בימי אבלו של משה? הרב מוסר הנביאים מתרץ כי מי שאין בו כח תורה איננו יכול לכבוש עיר ... א"כ אמר המלאך ליהושע, מלחמה אפשר לנצח בזכות שני דברים: תורה וקרבן התמיד. ולכן ביטלו היוונים דוקא את קרבן התמיד.

בא אותו יתני בן פחת' לאחר שביטלו את קרבן התמיד, ואמר ליוונים: "רבות! זה לא מספיק לבטל רק את קרבן התמיד. צריך לבטל גם את הדלקת הנרות!"

אומרת התורה בפרשת בהעלותך: {במדבר א, ח} וינדבר ה' אל משה לאמר: {ב} דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות;

אומר רש"י - בהעלתך. למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנכה, לא הוא ולא שבתו, אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך, שלך גדולה משלכם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות.

בא הרמב"ן ומסביר איהו פיצוי נתן הקב"ה לאהרן ולבניו - אבל ענין ההגדה הזו, לדרוש רמז מן הפרשה על חנוכה של נרות שהיתה בבית שני על ידי אהרן ובניו, רצוני לומר חשמונאי כהן גדול ובניו.

ובלשון הזה מצאתיה במגלת סתרים לרבינו נסים, שהזכיר האגדה הזו ואמר: "ראיתי במדרש, כיון שהקריבו שנים עשר שבטים ולא הקריב

16 ברוך שאמר: פירוש, לקב"ה יש אור משלו ולא צריך לאור אחר.
17 ברוך שאמר: ולמה דוקא 'כפתור ופרח'? כי יחידוש של תורה מגיע מן המנורה, שנאמר בה 'כפתוריה ופרחיה'.
18 ברוך שאמר: ע"י בנביא בספר מ"א פ"ז.

* ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלו טעון גניזה

להבלת העלו בדוא"ל או בוואטפ - {ב' דר ובע"ה} ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלו מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע. וקבעקור לא לפתח פלל!!! ה' בעצמנו רהווא ידבר את אויבנו תתתבר!!!

שבת קדש פרשת וישב ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת ״וַיֵּשֶׁב״ - נושא: ״הַפְּחֹחַ לְהַתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעֲאֵל וְעֵשׂוֹ״ - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם)}. {

באה הגמרא במסכת שבת, ודנה כמה נרות מדליקים בחנוכה; אומרת הגמרא {מסכת שבת כא, ב} - **ת"ר**: עיקר מצות נר חנוכה הוא נר איש וביתו, כלומר, שכל איש בעל בית ידליק נר אחד לכל לילה, לו ולבני ביתו; והמהדרין המחזרים אחר מצוות, עושים נר אחד בכל לילה לכל אחד ואחד מבני הבית; והמהדרין מן המהדרין המחזרים ביותר אחר המצות, ב"ש אומרים: ביום הראשון מדליק שמנה נרות, ומכאן ואילך פוחת והולך בכל לילה מדליק נר אחד פחות מבליה הקודם. וב"ה אומרים: ביום הראשון מדליק נר אחת, ומכאן ואילך מוסיף והולך בכל לילה מדליק נר אחד יותר מבליה הקודם וכך אנחנו נוהגים. **אמר עולא**: פליגי בה תרי אמוראי במערבא נחלקו בה שני אמוראים בארץ ישראל, ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זבידא. **חד אמר**: טעמא דב"ש, כנגד ימים הנכנסין הטעם של ב"ש, שפוחתים והולכים משמונה נרות עד נר אחד, הוא כדי שבכל לילה יהיה מספר הנרות כמספר ימי חנוכה הבאים, וטעמא דב"ה, כנגד ימים היוצאין והטעם של בית הלל, שמוסיפים והולכים מנר אחד עד שמונה נרות, הוא כדי שבכל לילה יהיה מספר הנרות כמספר ימי חנוכה שבערו; ו**חד אמר**: טעמא דב"ש, כנגד פרי החג הטעם של ב"ש הוא כדי שיהיה הסדר של נרות חנוכה דומה לסדר המפורש בתורה בענין הפרים הקריבים בימי חג הסוכות, שמספרם פוחת מיום ליום, וטעמא דבית הלל, דהכלל בדברים שבקדושה הוא: מעלין בקדש ואין מורידין.

בא הספר ממלכת כהנים ומביא דבר חידוש, שלאחר שגברו על היונים, פתחו האנשים בריקודים - ובמה רקדו?!!! בכפות תמרים וערבי נחל! - מתי?!!! בחנוכה! - והשאלה שנשאלת היא, מה הקשר עכשוו ללובלים וערבות?¹⁹

כותב הממלכת כהנים - החשמונאים תקנו חג זה כחג הסוכות לזכר הזמנים שהיוונים גזרו לבטלם מחג הסוכות, עד שהוצרכו לחגוג את חג הסוכות בסתר בהרים ובמערות, וכעת זכו לחג חדש של שמונה ימים, שגם נלמד מחג הסוכות, וכדברי הרוקח ובעל הטורים.

ובהמשך שם כתוב חידוש גדול וז"ל: "ויקחו ערבי נחל וכפות תמרים (בחנוכה), וישירו שיר שבח והודאה לה', אשר נתן להם עזו ותשועה לטהר את בית המקדש, ויעבירו קול בכל ערי יהודה לחוג את החג הזה מדי שנה בשנה".

בא הספר דברות צבי ומבאר דברי הגמרא במסכת סוכה באופן מופלא ע"פ דברי הגר"א;

אומרת הגמרא {מסכת סוכה מה, ב} - **הני שבעים פרים** (שמקורבים בחג הסוכות) **כנגד מי? כנגד שבעים אומות. פר יחידי למה? כנגד אומה יחידה** [עם ישראל].

כותב הדברות צבי - **עפ"י** דברי הגמרא דידן כי שבעים פרי החג הם כנגד שבעים אומות העולם, אמר הגר"א לבאר דרך מופלאה בביאור דקדוק לשון אשר יש בפרשה דקרבנות החג {במדבר כט, טו}. לאחר שהתורה כותבת מנין הפרים, האילים והכבשים שיש להקריב מידי יום, מסיימת התורה בכך שיש להקריב גם כן מידי יום שעיר לחטאת. בענין השעיר יש שינוי באופן הזכרתו, דביום הראשון כתיב 'שעיר עזים אחד חטאת', וכך הוא גם הלשון ביום השני וביום הרביעי של החג. לעומת זאת, ביום השלישי כתיב בתורה 'שעיר חטאת אחד', וכך הוא גם הלשון ביום החמישי, השישי והשביעי. וצריך להבין טעם הדבר דבחלק מהימים (א, ב, ד) כתיב 'שעיר עזים', ואילו בחלק מן הימים (ג, ה, ו, ז) כתיב 'שעיר חטאת' בלא תיבת 'עזים'.

וביאר הגר"א הענין באופן מופלא עד למאד על פי המבואר בגמרא כאן דשבעים הפרים היו כנגד שבעים אומות העולם. והקדים לזה הגר"א שתי הקדמות, ידיעות שמקורן בזוה"ק וספרי המקובלים. והן: (א) בזוהר

המנוחה יאירו שבעת הנרות: {ג} ויעש כן אהרן אל מול פני המנוחה העלה נרתיק פאשר צוה ה' את משה: {ד} וזה מעשה המנוחה מקשה זהב עד ירכה עד פרוחה מקשה הוא כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנוחה.

כותב בעל הטורים - כן עשה. כ"ן נרות עשה שלמה ב"י המנורות. עשה. בגימ' שלמה.

זאת אומרת, ששלמה המלך הדליק שבעים נרות!

בא הילקוט שמעוני ואומר דבר נפלא {ילקוט שמעוני, מלכים א, רמז קפ"ה} - {דה"ב ד, ז} ויעש את מנורת הזהב עשר כנגד עשרת הדברות, וכל מנורה היו בה שבעה נרות הרי שבעים כנגד שבעים אומות, שכל זמן שהנרות דולקות היו מתכבשים, ומיום שכבו הנרות נתגברו אומות העולם על ישראל.

בא הזרע ברוך בקטע האחרון שלו לפרשת בהעלותך, ונותן לנו מתנה נפלאה לימי החנוכה הבעל"ט - ועל זה אפשר ליישב מה שאמרו רז"ל בטעם למה מנורה של משה היתה משבעה נירות ושל שלמה משבעים נירות. לפי ששלמה שליט בשבעים אומות ומשה לא עקר אלא ז' עממים וכו'. וי"ל מה ענין נירות הללו לרמז על שליטת ישראל, אך אפשר לומר כי לפי שלמעלה יש שבעים אורות והם שבעים שרים של שבעים אומות שכל מלאך ושר אחר מאיר ומשפיע לאומתו, והמנורה באה כנגדן וזהו אפשר מ"ש 'אל מול פני המנורה יאירו וגו' בה"א הידיעה דר"ל 'אל מול פני המנורה' העליונה יאירו שבעה הנירות הללו דהיינו לעומת העי האורות שלמעלה. והענין הוא לפע"ד דכשישראל מדליקים הנירות מלמטה מכבים בה אותן הנירות של מעלה...

אם אלה הדברים, נוכל להשתמש בדברי רש"י בפרשת מסעי, שם נאמר {במדבר לד, א} וידבר ה' אל משה לאמר: {ב} צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ פנען זאת הארץ אשר תפל לכם פנחלה ארץ פנען לגבלתי; ואמר רש"י - תפל לכם. על שם שנתחלקה בגורל נקראת חלקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר על ידי שהפיל הקדוש ברוך הוא שריהם של שבע אומות מן השמים וכפתן לפני משה, אמר לו ראה אין בהם עוד כח. ממילא, אם תחת משה רבינו צריך להכניע שבע אומות, ממילא הוא עושה מנורה של שבעה קנים. אבל שלמה המלך שהיה צריך להכניע שבעים אומות, עושה עשר מנורות - בסכ"ה שבעים קנים, כדי להכניע שבעים אומות!

בא אותו 'תתני בן פחת' ואומר ליוונים: "אתם רוצים להכניע אותם?!! תבטלו את הדלקת המנורה - כי אם הם לא ידליקו שבעים נרות, הם לא יוכלו להכניע שבעים אומות!"

ולכן אומר הזרע ברוך - בימי משה שלא היה רוצה לכבות רק ז' אומות עשו אותה המנורה שבעה כדי להכחיש ולכבות אורן של ז' אומות מן המנורה העליונה הנ"ל. אבל בימי שלמה וכן לעתיד לבוא שיכניע את כל השבעים אומות צריך לעי נירות לכבות אורן של ע' אומות כולם לקיים בנו 'קומי אורי' וגו' אמן כן יעשה האל ב"ב אמנ!

בא 'תתני בן פחת' ואמר דבר נוסף: "רבותי, לא מספיק לבטל להם את קרבן התמיד ואת המנורה, אלא צריך לבטל להם גם את סוכות!" - זה שנאמר {קהלת יא, ב} תן חלק לשבעה וגם לשמונה וגו'.

אומר המדרש {אוצר המדרשים שם} - ועמד הקב"ה וקבע להם שמונה ימי חנוכה שלא היה מועד עד עכשיו. אמר הקב"ה: חשבתם לעקור שבעת הנרות ושמונה ימי החג סוכות, הנני מביא עליכם שמונה ימים ושבעה בני חשמונאי שמאבדים אתכם מן העולם. אתם אמרתם שכל מי שיזכיר שמי ידקר בחרב, אני קובע הלל לשמי שמונה ימי חנוכה, ועליהם אמר דוד למנצח על השמינית.

ומכאן יש לנו חיבור בין סוכות לחנוכה; בפרשת אמור, מיד אחרי שמסיימת התורה לדבר בענין חג הסוכות, עוסקת התורה בהדלקת נרות - ולמה נסמכו אלו לאלו?

אומר בעל הטורים - ויקחו אליך שמן זית. סמך שמן זית לסוכה לומר שגומרים ההלל כל שמונת ימי חנוכה כדרך שגומרין אותו כל שמונת ימי החג.

¹⁹ ברוך שאמר: ידועים דברי המדרש בפרשת אמור, שהסיבה שאנחנו לוקחים ארבעת המינים בסוכות, כדי להראות שיצאנו זכאים בד"ן.

להבלת העלון בדוא"ר או בוואטפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנו גליונות פרשת השבוע וקבעקור לא לפתח פלל!!! ה' בעצמנו יהוא ידבר את אויבנו תתתבר!!!

שבת קדש פרשת וישב - ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת ״וַיֵּשֶׁב״ - נושא: ״הַפְּחוּ לְהַתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעְאֵל וְעִשׂוּ״ - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ה (שנת 2023 למניינם)}.
 הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

הימים נכתב 'שעיר', וביאר דיש בזה רמז לתיבת 'אבד', לרמז לפסוק {תהלים ט, ז} 'אבד זכרם המה', והאריך בזה על פי דרכו, יעו"ש.

נראה כי יש בדברים עוד עומק נוסף, והוא דמה שהתורה סדרה כי ימי ישמעאל וימי עשו לא יהיו מסודרים זה אחר זה, תחילה יוקרבו כל הפרים שהם כנגד ישמעאל, ולאחר מכן יוקרבו כל הפרים שהם כנגד עשו. אלא סדרה התורה הקדושה שיהיו מעורבים זה בזה יומו של עשו יכנס לימיו של ישמעאל (יום שלישי), ואילו יומו של ישמעאל יכנס לימיו של עשו (יום הרביעי), יש בזה טעם עמוק וענין נפלא, לתת לישראל תוקף כח לגרום לכלויים של שתי האומות גם אם יהיו בתוקף גבורתם, וכמו שיתבאר בס"ד לפנינו.

כתיב {בראשית כח, ט} 'וַיֵּלֶךְ עֶשָׂו אֶל יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח אֶת מַחְלַת בֵּת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אֶבְרָהָם אֲחֹת נְבִיאוֹת עַל נַשְׂיוֹ לוֹ לְאִשָּׁה'. מבואר בפסוק כי נעשה קשר של נישואין בין אלו שתי האומות העיקריות שבאומות העולם, דעשו הלך ולקח את מחלת בת ישמעאל לו לאשה. הגר"א בפירושו על ספרא דצניעותא (פרקא רביעאה) כתב דלא היה בזה מעשה תמים בעלמא של לקיחת אשה, אלא ענין עמוק של יצירת חיבור בין עשו לישמעאל, וז"ל בתו"ד: 'עשו רצה להזדווג עם ישמעאל ולהחריב את העולם, סוד הקדושה, סוד עיקר ולכן וילך אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל, מסוכן מאד לישראל, כי בזה ניתן להם הכח להחריב את סוד הקדושה, וזו היתה המטרה בלקיחת אשה מבנות ישמעאל על ידי עשו.'

יסוד לדברים אלו יש לכאורה בדברי הילקוט שמעוני (פרשת לך לך רמז ע"ו), דאיתא התם בפרשה דברית בין הבתרים: "קחה לי עגלה משולשת", זו מלכות אדום שהיא כעגלה דשה וכו', 'ותור' אלו בני ישמעאל וכו', אי לארץ כשיצמד שור זכר עם הנקבה, יפתחו וישדדו את כל העמקים'. ומבואר דהחיבור בין אומת אדום יחד עם בני ישמעאל, מסוכן הוא לישראל, כי בזה יש יכולת בידם לשדד עמקים, דהיינו, לעקור כל זכר של קדושה חלילה. עד אשר על זה אומר המדרש 'אי לארץ כשיצמד שור זכר עם הנקבה'.

ולכאורה רמז לכל זה גם הרמב"ם באגרת תימן, וז"ל: "העת ההיא כבר התבארה מדברי דניאל וישעיהו ומשאר דברי רבותינו ז"ל שביאתו [של משיח] תהיה כשתתקף יד אדום וערב וכשתתפסד מלכותם בעולם וכו', וישעיהו אמר (כא, ז) 'וְרָאָה רָבָב צֶמֶד פְּרָשִׁים רָבָב חֲמוֹר רָבָב גָּמַל וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רֶב רָב קֶשֶׁב'. אמר שרכב חמור הוא המשיח וכו', ומה שאמר 'צמד פרשים', כלומר, הזדווג שתי אומות הם אדום וישמעאל".

העולה מכל המובא בכאן, כי עד כמה שכל אומה לעצמה, אומת עשו ואומת ישמעאל, קשים ורעים ומתנגדים לישראל, הרי שכאשר חלילה הם מתחברים זה עם זה, או אז 'אי לארץ'. הכח שיש לשתי האומות העיקריות של אומות העולם, כאשר הם מתחברות זו עם זו, הוא כח גדול עצום ונורא. ולכן סוף הגלות תהיה בבחינה של 'צמד פרשים' כאשר היא מצב בו 'הזדווג שתי אומות הם אדום וישמעאל', כי סוף הגלות כידוע קשה מכל הגלות, ומן הקושי הזה יתרומם קרנם של ישראל בכבוד, וקושי זה יהיה דוקא בבחינה של 'צמד פרשים'.

על פי הקדמה זו נראה לבאר בס"ד בדרך אפשר טעם הענין שבאו פרי עשו ופרי ישמעאל בסדר בו הם מעורבים האחד בשני, ככל אשר תואר לעיל ... ואפשר דהביאור בזה, דהרי כבר הובא לעיל מדברי רש"י כי הפרים מתמעטים והולכים במנינם מיום ליום, והוא סימן כליה להם. ומעתה נראה פשוט כי הרמז על כלייתם צריך הוא להיות באופן שהם בתוקפם וגבורתם. ולכן אילו היו הפרים של כל אומה בנפרד, תחילה פרים דכנגד ישמעאל ולאחר מכן הפרים דכנגד עשו, אין זה מעיד על כך שהם בבחינה שהזדווגו יחדיו כנגד ישראל, וממילא ההתגברות עליהם אינה שלמה. אשר לכן סיבבה התורה כי יבואו מנין הפרים בחג באופן שהם מעורבים זה בזה, פריו של עשו יחד עם פריו של ישמעאל, לרמז על בחינה זו שהזכיר הילקוט שמעוני, הרמב"ם והגר"א, בחינה בה ישמעאל ועשו התחברו והתאחדו יחדיו, ואז הרי הם בתוקפם וגבורתם, בחינת 'סוס ורכבו', ועל בחינה זו דוקא בא הרמז בתורה על כלייתם ואובדנם, לתת תוקף להתגברות על אלו אומות הטומאה גם כאשר אינם זה לצד

הקדוש מבואר כי עיקר השבעים אומות הם ישמעאל ועשו, ושאר אומות יונקים מהם. ב) בספרי המקובלים איתא כי 'שעיר עזים' נקרא ישמעאל²⁰, ו'שעיר' נקרא עשו. על פי אלו ההקדמות עולה דמישמעאל יונקים שלשים וחמש אומות, וכן מעשו יונקים שלשים וחמש אומות. וממילא צריך להקריב שלשים וחמש פרים כנגד ישמעאל, ושלשים וחמש פרים כנגד עשו.

ומעתה נבוא חשבון. ביום הראשון הקריבו י"ג פרים, וכתב התם 'שעיר עזים', והיינו דעלה זה לחשבון ישמעאל. וביום השני הקריבו י"ב פרים, וכתב ביה נמי 'שעיר עזים'. הרי יחדיו כ"ה פרים. ומעתה אם ביום השלישי בו הקריבו י"א פרים יעלה גם כן לחשבון ישמעאל, יעלה זה לליון פרים. והוא אחד יותר מאשר לחלקו. ולכן ביום זה כתב 'שעיר' בלבד, להורות כי יום זה הוא לחשבון של עשו. ואילו ביום הרביעי שוב כתב 'שעיר עזים' כי בו הקריבו עשרה פרים, והרי נשלם בזה חשבון ל"ה פרים לישמעאל, בדיוק, לא פחות ולא יותר. ואילו לחשבון עשו עולה יום ג' [י"א פרים], יום ה' [ט' פרים], יום ו' [ח' פרים], יום ז' [ז' פרים], הרי יחדיו ל"ה פרים. ומובן כמין חומר טעם הדבר דכתבה התורה הקדושה בימים מסוימים 'שעיר עזים', ובימים מסוימים 'שעיר' בלבד, ולא מקרה הוא חלילה, אלא הכל בדקדוק רב, כדי שיעלה החשבון יפה – ל"ה פרים לישמעאל דהוא בבחינת 'שעיר עזים', ול"ה פרים לעשו דהוא בבחינת 'שעיר'.

אם כן הבאנו שישמעאל מקבל בימים א' ב' ד', ועשו מקבל ג' ה' ו' ז'. אומר בלעם הרשע בנבואתו – {במדבר כד, כד} 'וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעִנּוּ אֲשׁוּר וְעִנּוּ עֵבֶר וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבָד'.

ממשיך הדברות צבי ואומר – ונתבאר שם בתרגום יונתן בן עוזיאל ובראשונים כי פס' זה מדבר על סוף הגלות והופעת הגאולה, דאז תהיה בחינה של 'וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבָד', ולהדיא איתא בתרגום יונתן בן עוזיאל דהפסוק מתייחס ל'לגיונין דיפקון מן קוסטנטיני דישמעאל'. וכן עולה מדברי פרקי דרבי אליעזר (סוף פרק כ"ח), דנדרש שם הפס' (בראשית טו, יב) 'והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו לענין הגלויות, ועל תיבת 'עליו' איתא ד'אלו בני ישמעאל שעליהם בן דוד יצמח'. ומבואר דזמן הגלות אצל ישמעאל תהיה סוף הגלות וראשית הגאולה, וממילא פשוט דעל אומה זו נאמר הפס' 'וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבָד'.

נמצא עולה על פי דברי הגר"א כי אין הפרים שהם כנגד אומת ישמעאל נקריבים יחדיו, יום אחר יום, ולא הפרים דכנגד אומת עשו נקריבים יחדיו, יום אחר יום, אלא יום אחד מיומו של עשו נכנס בין ימיו של ישמעאל, הוא יום השלישי, ואילו יום אחד מיומו של ישמעאל נכנס בין ימיו של עשו, הוא היום הרביעי.

ומעתה נחזה אנן ונתבונן מה נפלא הוא הדבר, דהימים אשר בהם הקריבו הפרים כנגד אומת ישמעאל הם יום א', יום ב' ויום ד', והרי מאלו הימים מתקבלת תיבת 'אבד', ודבר זה ללמדנו ולרמזנו בא כי סופה של אומת ישמעאל להאבד מן העולם, ויחד עמה יעלמו שאר האומות כולם, ותהא שעת גאולתם של ישראל. וזהו איפוא טעם הדבר שלא באו פרי ישמעאל יום אחר יום, אלא בהפסק, כדי שתתקבל תיבת 'אבד' מן הימים שהקריבו פרים כנגדה. ויש להוסיף, דברי רש"י {במדבר כט, יח} פירש דפרי החג מתמעטים והולכים, והוא סימן כליה להם. ומכיון דסדר ההקרבה נעשה באופן המעיד על כלייתם, לכן נרמזה גם כן תיבת 'אבד' בסדר ההקרבה דישמעאל, ודו"ק.

ונתתי שמחה בלבי כאשר מצאתי עיקר רמז זה ב'צרור המור', דעמד גם כן על דקדוקו של הגר"א דבחלק הימים נכתב 'שעיר עזים', ובחלק

²⁰ **ברוך שאמר**: ולכן כשמכרו את יוסף לישמעאלים, טבלו האחים את הכותונת של יוסף דוקא בדם של שעיר עזים.

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לבלת העלון בדוא"ל או בוואטפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע. **וְהַעֲקָר לֹא לְפַתֵּחַ פֶּלֶל !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ וְהוֹאֵא יִדְבָר אֶת אֹיְבָבֵינוּ תִּתְּתָבוּ !!!**

שבת קדש פרשת וישב' ה- תשפ"ה

בס"ד ברוך שאמר

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת ״וַיֵּשֶׁב״ - נושא: ״הַכּוּחַ לְהַתְגַּבֵּר עַל יִשְׁמַעְאֵל וְעֵשׂוֹ״ - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ד (שנת 2023 למניינם) }.

ישמעאלים ונשיאיהם אִמְרִין בְּנֵי שָׁנָה תְּרִיסָר כבשים שנים עשר מְטוֹל דִּיהוּבְדוֹן תְּרִיסָר רְבָרְבֵי פָרֶס וּמִנְחָתָהוֹן מְטוֹל דִּיעָדִי כִפְנָא מִן עֲלְמָא כְּדִי שִׂיאָבְדוּ יִיב נְשִׂיאֵי פָרֶס מִן הָעוֹלָם. וְצִפְרֵי עֲזִין תְּרִיסָר לְחֻטָּאָתָא וְשַׁעֲרֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֻטָּאָתָא מְטוֹל לְכַפְרָא עַל חוּבֵי תְרִיסָר שְׁבֻטָּא כְּדִי לְכַפֵּר עַל הַשְּׁבֻטִים הַקְדוּשִׁים שֶׁחֲטָאוּ בְּמַכִּירַת יוֹסֵף... בְּרַחֵי שְׁתֵּין גְּדִיִּים שִׂישִׁים כָּל קָבִיל שְׁתֵּין אֶפְרַיִם דְּבִרְכַת פְּהִינְא כְּגַד שִׂישִׁים אוֹתִיוֹת שֶׁבְּבִרְכַת כְּהֻנַּיִם אִמְרִין בְּנֵי שָׁנָה שְׁתֵּין כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׂשִׁים לְכַפְרָא עַל שְׁתֵּין רִיבּוֹן דִּישְׂרָאֵל כְּדִי לְכַפֵּר עַל שְׂשִׁים רִיבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל ...

אם כן למדנו מה הכוח העצום שטמון בנרות החנוכה – שבאמצעותם מכניעים את כוחם של ישמעאל ועשו. דבר נוסף שלמדנו, שכל הפרשה מתחילה ב- וא"ו – היות וטמון בה מלך המשיח, שמפרץ יצאה כל שושלת המשיח.

זה, אלא מעורבים זה בזה, בחינה שהזדווגו יחדיו לעמוד כנגד ישראל, ואף על פי כן ילכו ויתמעטו מן העולם עד בחינה של כלייה גמורה.

תורף הדברים בקצרה, דהקרבת פרי החג באופן מסודר, תחילה ל"ה פרים השייכים לישמעאל, ולאחר מכן ל"ה פרים השייכים לעשו, הרי זה מעיד על בחינה בה כל אומה חיה לעצמה, ללא חיבור והזדווגות ביניהם לעמוד על ה' ועל משיחו. ואילו הקרבת פרי החג כאשר פרי עשו משולבים תוך הקרבת פרי ישמעאל [יום שלישי], ופרי ישמעאל משולבים תוך הקרבת פרי עשו [יום הרביעי], הרי זה מעיד על בחינה של חיבור והזדווגות בין אלו האומות, שהם כביכול מחוברים ומשולבים ידים זה עם זה, כנגד השונא המשותף להם, עם ישראל. ורצון התורה היה שיהיה רמז בהקרבת הפרים כי אומות העולם האלו יכלו מן העולם אפילו אם יהיו במצב של חיבור ביניהם, גם אז יתקיים בהם הבחינה של מתמעט והולך, מתמעט והולך, עד כדי כליון גמור מן העולם והופעת אורו של משיח.

לכן כשנשיר בקבלת שבת את הפיוט 'לכה דודי', ונאמר "ימין ושמאל תפרוצי, ואת ה' תעריצי, על יד איש בן פרצי, ונשמחה ונגילה" – נכון שישלח לנו כבר הקב"ה את מלך המשיח שיצא מאותו 'פרצי' ואז ממילא ונשמחה ונגילה במהרה בימנו אמן ואמן!!!

לאחר הדברים האלה, נוכל להתחיל כעת את חנוכה: 😊

כמה נרות אנחנו מדליקים בחנוכה? 36 נרות – ולמה 36 נרות דוקא? **כותב הרוקח** {הלכות חנוכה} – מדליקין בחנוכה ל"ו נרות, לפי שבחנוכת העולם ויתן אתם אלוקים ברקיע השמים להאיר, וכדאיתא בפסיקתא רבתי, אותה אורה שנשתמש אדם הראשון היתה ל"ו שעות²¹ ... וכן רמז ל"ו שעות שמשא שמשא האורה במעשה בראשית, את האור כי טוב די תגין על ט' כי די פעמים ט' הם ל"ו כנגד ל"ו שעות ול"ו נרות.

אבל על פי מה שאמרנו כעת, שהקרבנות של חג הסוכות באים להכניע את הכוח של האומות – ולכן את זה הציע אותו משומד 'תתני בן פחתי' ליוונים לבטל, בא הקב"ה ונתן לנו את שמונת ימי החנוכה – שע"פ בית שמאי סדר ההדלקה 'הולך ופוחת' כמו פרי החג! – שיש בכוחן של נרות החנוכה להכניע את אומות העולם! – איך בדיוק?

אנחנו מדליקים 36 נרות. וכמה אומות יש? 35 לעשו ו- 35 לישמעאל. ולכן אנחנו מדליקים 36 בדווקא – אחד יותר מהם! – לומר בזה, שאנחנו מעליהם בימי החנוכה! שבאמצעות נרות החנוכה, יש לנו את הכוח לגבור עליהם!

והעיקר לא לפחד כלל!!! ה' בעזרנו והוא ידבר (את) אויבנו תחתנו!!!

אם אלה הדברים, נוכל ללכת לנקי נוספת:

בימי החנוכה נאמר בכל יום את קרבנות הנשיאים. הן בזוהר הקדוש בפרשת נשא, והן בדברי התרגום יונתן בן עוזיאל בסוף פרשת נשא, מובא הסיכום של כל הקרבנות;

אומרת התורה: { במדבר ז, פז } **כָּל הַבֶּקֶר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשַׁעֲרֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֻטָּאָתָא.**

כותב הזוהר הקדוש {נשא דף קמ"ח ע"ב} – **אמר רבי שמעון, אלמלא לא הקריבו שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְשִׂאִים אֱלֹהִים, לֹא יָכַל הָעוֹלָם לְעַמֵּד לְפָנַי שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְשִׂאֵי יִשְׁמַעְאֵל, שְׁכַתּוּב, (בראשית כה) שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְשִׂאִים לְאִמְתָּם. מִשֶּׁהִקְרִיבוּ אֱלֹהִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְקַחוּ שְׁלִטוֹן שֶׁל הַכֹּל, מִשּׁוּם כִּד נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם שֶׁכֵּל נְשִׂאֵי הַשְּׁפִיעַ שֶׁפַע בְּרִכוֹת עֵינֵי קִרְבָּנוֹתָיו לְמַלְאָךְ אֵי מַהִיִּיב מְלָאכִים וּמִתְמַצִּית הַשְּׁפַע יִתֵּן לְשָׂר אֵי מַיִיב נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְסַתּוּם פִּיו שֶׁלָּא יִקְטֹרַג [מתוך מדבש].**

בא התרגום יונתן בן עוזיאל ואומר {ז, פז-פח} – **דיקרין תריסר אילים שנים עשר מְטוֹל דִּיהוּבְדוֹן תְּרִיסָר רְבָרְבֵי יִשְׁמַעְאֵל שִׂיאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם יִיב נְשִׂאֵי פָרֶס מִן הָעוֹלָם יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיָּאל בְּסוּף פְּרֻשַׁת נִשְׂא, מוּבָא הַסִּיכּוּם שֶׁל כָּל הַקְּרִבָּנוֹת;**

²¹ **ברוך שאמר:** שלא היתה שקיעה בערב שבת, וראיה שלא נאמר "ויהי ערב ויהי בוקר יום השבת"

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ר או בוואטפאפ - (כלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעת.נט גליונות פרשת השבוע.

והעיקר לא לפחד כלל!!! ה' בעזרנו והוא ידבר (את) אויבנו תחתנו!!!